

Universul copiilor

Un ziar al Școlii Anastasia Popescu

Școala Anastasia Popescu

Nr. 5 – Mai 2010

Preț: 4 RON

Dragi cititori,

Suntem mai mult decât fericiți că ați cumpărat revista noastră! În acest număr vom avea articole captivante (nu că până acum n-au fost) și un „Comic”... de te tăvăleşti pe jos. Vom avea multe poze, de asemenea și un interviu cu doamna Crina, profesoara noastră de teatru și un articol al doamnei Corpaci, profesoara noastră de matematică. Ah, vai de mine! V-am dat prea multe indicii! Gata, de aici vă las pe voi să descoperiți. Pe curând!!!

(de Smaranda Țurlete, cl. a V-a, "Printul Radu")

Istorie săpată în monumente (de Matei Vasilache)

De curând am fost în vizită, împreună cu colegii de școală, la Ateneul Român și în Piața Revoluției. Ateneul are o

clădire frumoasă și impunătoare. În hol am observat un cerc de coloane cu o bulină roșie în mijloc, ce are un

bec deasupra. Pe bulina roșie ne-am îngrămădit toți și, culmea, am încăput! După aceea am intrat într-o sală mare, în care era pictată o frescă ce reprezenta momente din istoria țării noastre, începând cu perioada în care Traian a cucerit Dacia, până la regele Ferdinand. După ce am studiat-o și am aflat multe amănunte deosebite despre acele evenimente, am plecat și, pe drum, ne-am oprit la monumentul lui Iuliu Maniu. Acesta este compus din două statui: una dintre ele îl reprezintă pe Iuliu Maniu șezând

resemnat, cealaltă – un copac ars, care simbolizează distrugerile de care s-a făcut vinovat comunismul. În același loc am mai observat o potecă

mărginită de trunchiuri de copaci tineri, retezați, semn că mulți tineri au murit în lupta anticomunistă. Poteca, ce se întinde până la celălalt monument din piață, realizat de Alexandru Ghilduș, intitulat "Revoluția", are forma unei cruci, pentru că această luptă s-a bazat pe credința noastră strămoșească. Pe plăcuțele pe care erau scrise numele celor căzuți în Revoluția din 1989 am descoperit cu surprindere chiar și pe cineva pe care îl chema Vasilache (numele meu) și am avut un sentiment de mândrie, dar și de tristețe. Monumentul Revoluției este înconjurat de pietre de râu, iar faptul că printre acestea nu există apă simbolizează dispariția vieții în fața comunismului...

Lăcrămioara

Lăcrămioara (lat. convallaria majalis) este o floare gingașă care își face apariția la sfârșitul primăverii (în lunile aprilie-mai). Denumirea latină s-ar traduce prin "crinul văilor". Lăcrămioara poate fi găsită, uneori cu aspect un pic diferit, pe aproape toate continentele lumii.

Florile albe gingașe degajă un parfum îmbietor, suav.

Ea mai este denumită și **mărgăritar**, **dumbrăvioară**, **clopoțel** sau **iarba Sfântului Gheorghe**.

Lăcrămioara a generat multe legende, scrise sau transmise oral din generație în generație. Se consideră că lăcrămioarele au apărut odată cu primii oameni, Adam și Eva. Din lacrimile Evei, izgonită din grădina Edenului, au răsărit aceste gingașe floricele.

O altă legendă spune că Maica Domnului, când L-a văzut pe Iisus răstignit, a vărsat lacrimi sub Crucea de pe Golgota, care s-au transformat în lăcrămioare. Fecioara Maria s-a dus apoi în grădina Ghetsimani și s-a rugat Tatălui să-i ierte pe oamenii care l-au răstignit. Dumnezeu i-a ascultat ruga, făcând să răsară numeroase flori mici și albe din pământul ud de lacrimile Sfintei Marii.

(de Ioana Adam, cl. a V-a, "Printul Radu")

...Piramida care străpunge piesa maronie (cea pe care unii o aseamănă cu un cartof) este o metaforă:

oamenii s-au ridicat împotriva răului, împotriva comunismului și l-au distrus. Piramida urcă spre cer, pentru că de acolo ne vine puterea și sprijinul. Dar sculptorul a lăsat piramida fără vârf, ceea ce înseamnă că încă mai avem de luptat.

Aceasta a fost o zi în care am avut multe de învățat, și mai ales am priceput ce reprezintă două monumente importante din București.

(de Matei Vasilache, cl. a V-a "Printul Radu")

Provocarea Gazetei Matematice - partea a 2-a

(coordonator articol: Elena Negoiu, cl. a V-a, "Prințul Radu")

Așa cum v-am promis, am revenit în acest număr cu un scurt articol al dnei Daniela Corpaci - draga noastră profesoară de matematică, pe care îl puteți citi în continuare:

„Gazeta matematică a fost fondată în 1895 prin inițiativa unui grup de ingineri entuziaști. În 1909, mai precis 31 august 1909, cei 21 de membri de atunci ai redacției revistei hotărâsc înființarea Societății *Gazeta Matematică*.”

Peste ani, ne bucurăm de articolele și notele matematice pe care le descoperim, de frumusețea problemelor propuse, precum și de bogăția metodelor de rezolvare a unora dintre ele. *Gazeta Matematică...este și va rămâne un factor de căpetenie al culturii matematice de la noi, spunea Gh. Țițeica.*”

Știați că...? Aceste curiozități sunt culese de Ioana Adam, cl. a V-a, „Prințul Radu”

• Varza conține 91% apă...

• În limba română, singurul cuvânt care rimează cu "codru" este „modru”...

• Mușchiul ochiului este cel mai rapid din organism. El se contractă în mai puțin de o sutime de secundă...

• Omul poate mirosi doar 5% din cât poate mirosi un câine.

• Atunci când v-ați născut aveați 350 de oase, iar după terminarea copilăriei 144 dintre ele s-au unit între ele.

Uniforme școlare (de Andreea Năstase și Oana Mârzan, cl. a VI-a, "Prințul Constantin")

Oana și cu mine am ales acest subiect deoarece noi credem că ne pricepem la modă. Ne-am gândit să alegem ca subiect uniforma școlii. Știind că doamna directoare a dorit ca uniforma noastră să fie albastră, am păstrat această idee și în creațiile noastre. Evident că am adăugat și alte culori, dar nu în cantități mari.

Eu am venit cu ideile și le-am dezbătut cu Oana, care a făcut desenele. Ei i-a plăcut să adauge culori și accesorii, deoarece ea e mai spontană.

Până la urmă am făcut câte un costum pentru fiecare anotimp și am mers la doamna directoare să ni le aprobe și ghiciți - le-a aprobat!?

Dacă vreți să ne urmați sugestiile uitați-vă la aceste desene! V-ar plăcea să alegeți unul dintre modele? Scrieți-ne! Așteptăm și sugestiile voastre. Scrieți-ne pe adresa redacției (fundatia@sfmaria.ro).

Comic (de Andra Dorobanțu, cl. a V-a „Prințul Radu”)

Mașinile viitorului - Renault Ondelios

Mașinile viitorului sau mașinile concept nu sunt neapărat din viitor. De fapt, ele se pot găsi deja pe piață. Acestea nu poluează mediul deoarece folosesc propulsoare electrice. Acestea pot fi reîncărcate la stații ce furnizează energie solară. De asemenea, motoarele lor nu poluează fonic, însă pot atinge viteze incredibile. Una dintre aceste mașini minune este Renault Ondelios. Incredibil de modern, extraordinar de frumos, extrem de puternic (poate atinge viteze de până la 200 km/h), într-un cuvânt, magnific.

De obicei, mașinile electrice au autonomie mică - adică nu pot parcurge prea mult fără a face plinul. Condelios însă, are o autonomie imensă: cca. 150-200 km. Acest automobil este cu totul inspirat din lumea Sci-fi. Cu un interior aproape ca o navetă, este una dintre cele mai "cool" mașini la momentul actual.

(de Mihnea Bălănescu, cl. a VI-a, "Prințul Constantin")

Garfield the Cat (de Silvia Big, cl a VII-a)

La ce te gândești când spui sau scrii *Garfield*?

La acel motan portocaliu, gras și haios, bineînțeles.

Și cui îți place Garfield?

Tuturor, bineînțeles.

Acest motan leneș, iubitor de lasagna și de tot ce înseamnă mâncare, în general, a distrat oamenii ani de zile și încă o mai face, prin cărți și reviste cu benzi desenate comice și chiar și prin filme. Nu cred că există om care să nu fi auzit de el. Mulți citesc și râd atunci când Garfield îi face farse lui Odie sau lui John (câinele și respectiv stăpânul său cu care locuiește), încearcă să scape de Nermal, un pisoiaș mic și drăguț care îl calcă pe nervi, se ceartă cu cântarul sau rămâne blocat în copac.

Ironia, sarcasmul, veselia și glumele lui Garfield vor rămâne tot timpul undeva în mintea mea, deoarece eu sunt o iubitoare a benzilor sale desenate și nu numai.

Sfatul meu e să vă apucați imediat de citit!

Cărți cu benzi desenate cu Garfield se găsesc în engleză la librăria Antony Frost, iar cele în română se pot cumpăra de la Diverta. Revista Garfield se vinde la chioșcurile de ziare.

Semnat: Silvia ☺

Cum scriem corect? (de Smaranda Țurlete, cl. a V-a „Prințul Radu”)

Continuăm seria articolelor despre gramatică, sperând că regulile amintite în numerele anterioare și-au făcut culcuș comod în căpușoarele noastre.

În numărul acesta ne vom aminti când scriem „**odată**” și când scriem „**o dată**”. Corect este:

Ne-am vazut doar **o dată** în ultimul an.

A fost **odată** ca niciodată... (cândva)

Odata cu Ana, a venit și Barbu. (concomitent)

Era vesel și **odată** s-a întristat. (deodata)

„O data” se scrie despărțit numai când indică enumerarea (o dată, de două ori). Când are unul din sensurile „cândva”, „concomitent”, „deodata”, se scrie legat, fiind adverb!

AC/DC (de Oana Mârzan, clasa a VI-a, "Prințul Constantin")

AC/DC este trupa mea preferată de rock. Iată ce știu eu despre aceasta.

Malcolm Young pune bazele formației în noiembrie 1973. Observând talentul fratelui său mai mic, Malcolm îl alege drept chitarist principal pe Angus. O lună mai târziu, formația este botezată AC/DC după inscripțiile pe o mașină de cusut a soriei celor doi frați Young, Margret. Angus, fiind încă la școală, Margret îi sugerează să poarte uniforma sa școlară pe scenă, ceea ce între timp a devenit marca trupei. Ronald Belford "Bon" Scott, șoferul formației, devine solistul trupei AC/DC după o neînțelegere cu fostul cântăreț.

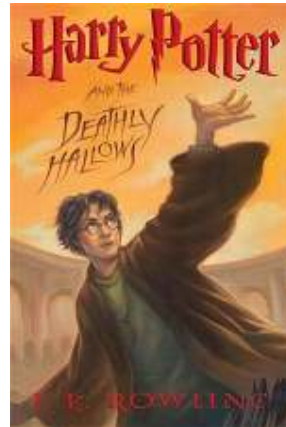

Bon Scott avea 33 de ani când a murit din cauza alcoolului, în 1980. În locul lui Bon vine Brian Johnson. Trupa începe înregistrarea albumului *Back in Black*.

În 1981 apare albumul *For Those About to Rock*. Melodia care dă titlul albumului devine un imn al rock-ului și este cântată de fiecare dată de trupă la finalul concertelor, fiind însoțită de salve de tun. În octombrie 2008 este realizat un noul album, *Black Ice*. În decembrie 2009 erau peste 6,2 milioane de copii vândute în lume. În mai 2010 trupa a susținut un concert în București și eu am fost acolo!

Să citim mereu aceeași literatură sau să o mai și schimbăm? (de Carla Păun, cl. a V-a, "Prințul Radu")

Sunt convinsă că multora, fie copii, fie adulți, le plac basmele în care legendarul Făt-Frumos se duelează cu zmeul, o salvează pe prințesa din turn și trăiesc fericiți până la adânci bătrâneți. V-ați pus vreodată întrebarea cum ar fi să mai schimbați literatura fantastică? Încercați de exemplu cartea "Harry Potter". Aici predomină, ca mod de expunere, narațiunea, iar în fiecare

șcenă apare și un strop de aventură, umorul nefiind uitat. Fiecare șcenă e plină de savoare și cred că vorbesc în numele tuturor când spun că toți adulții și copiii se regăsesc în această carte.

Dintre toate personajele cărții, mie cel mai mult îmi place Harry Potter, care prin iscusința, istețimea și abilitatea

lui de a face vrăji, înfruntă fiecare provocare cu calm, iar la școală are mereu note foarte bune, trecând fiecare examen cu brio!

Crucea Eroilor Neamului

(de Maria Șoalcă, cl. a V-a "Prințul Radu")

Acum 84 de ani (în 1926), în vârful munților Caraiman a început construirea unui monument în memoria celor care și-au dat viața pentru reîntregirea neamului românesc în Primul Război Mondial. Monumentul a luat forma unei cruci, unică în Europa datorită

dimensiunilor ei enorme: înălțimea de 28 m și bratele de câte șapte metri fiecare. Ea este făcută în totalitate din fier și este montată pe un postament de beton care adăpostește generatorul de energie pentru beculuțele care luminează monumentul pe timpul nopții.

Pentru construirea lui a fost nevoie de boi, cai și măgari care să transporte materialele. Până în vârful muntelui era un drum anevoios dar cineva trebuia să îl parcurgă. Monumentul a fost sfințit pe data de 14 septembrie 1928. În timpul regimului comunist s-a dorit transformarea acestuia, demontându-i-se brațele și punându-i-se în vârful o stea.

Din fericire proiectul nu a fost dus până la capăt.

Din lumea științei - găurile negre

(de Radu Bulai, cl. a V-a "Prințul Radu")

O gaură neagră se formează atunci când o stea imensă moare iar nucleul ei e atât de dens încât se prăbușește în el însuși, strivindu-și toată materia

până când ajunge un punct foarte, foarte mic, înconjurat de o zonă unde forța gravitațională este atât de mare încât nimic, nici măcar lumina, nu scapă.

Găurile negre nu sunt vizibile, dar este posibil să le descoperim dacă studiem efectele lor asupra altor obiecte. O teorie a lui Einstein spune că găurile negre ar fi intrări în găurile de vierme, portale dintre dimensiuni. Toată materia absorbită de gaura neagră trece prin gaura de vierme și este eliberată în altă dimensiune printr-o gaură albă.

Noaptea Muzeelor (de Mircea Bucur, cl. a V-a "Prințul Radu")

În noaptea de sâmbătă (15) spre duminică (16 mai), unele muzee ale capitalei au fost deschise pentru pasionații fără somn. Pentru că și eu fac parte dintre aceștia, nu am avut astâmpăr până când nu am ajuns să vizitez două dintre ele. Mai întâi am vizitat Muzeul Aviației împreună cu Mihnea și tatăl lui, domnul Sorin Bălănescu.

Acolo muzeograful ne-a arătat aeronavele care au participat la al doilea război mondial. Două dintre aeronavele care au participat

la acest război au fost IAR-80 dar au fost și câteva MiG-uri, de la modelul 12 până la modelul 19. De asemenea erau expuse elicoptere de diferite modele, dar și un Mig 29.

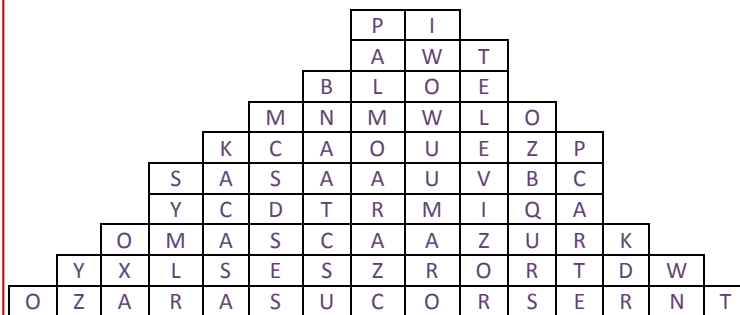
După ce am plecat de la Muzeul Aviației am mers la Muzeul Militar. Acolo am văzut o colecție de armament istoric și o colecție care conține dovezi despre istoria Daciei. După ce am admirat colecția, mi-am cumpărat un suvenir: o machetă de aeronavă McDonnell Douglas.

A fost o noapte foarte obositoare, dar a meritat!

Pauză de joacă (de Eleni Stamatogiannis, cl a III-a)

Găsește în figura de mai sus următoarele cuvinte: moară, ou, mască, urs, carte, televizor, casă, stă, ușă, umăr, zar, yoyo.

Visul de a zbura (după o idee de Gabi Dancu, cl. a V-a "Prințul Radu")

Visul de a zbura a început cu legenda lui Icar: Închis în labirint de regele Minos, fiul lui Dedal și-a confecționat două aripi din pene lipite cu ceară și s-a ridicat în văzduh, încercând să scape. Apropiindu-se de soare, ceara s-a topit din cauza căldurii, iar Icar s-a prăbușit în mare. În perioada Renașterii, celebrul Leonardo da Vinci s-a gândit, pe lângă alte mașinării fantastice, la un aparat cu care omul să poată zbura. Studiind cu atenție zborul păsărilor, el a proiectat un aparat numit "ortopter". Aripile acestuia ar fi trebuit să fie mișcate în același timp de mâinile și picioarele unui om, procedeu ce s-a dovedit a fi imposibil. Planurile lui da Vinci au căzut apoi în uitare pentru multă vreme. Spre sfârșitul secolului al XVIII-lea, omul a reușit să urce spre cer cu ajutorul balonului umplut cu aer cald. În secolul următor, sunt construite primele plane (cu aripi arcuite, ca ale păsărilor) de către Otto Lilienthal, care a și murit într-o astfel de încercare de a cuceri văzduhul.

Primul zbor cu adevărat reușit a fost cel realizat cu aparatul fraților Wilbur și Orville Wright care, în 1903, au reușit să se ridice cu aeroplanul timp de 12 secunde.

În primul război mondial, țările aflate în conflict și-au dat seama că avionul poate fi folosit ca o armă foarte eficientă. După primul război mondial, performanțele aviatice au sporit mult.

Odată cu al doilea război mondial, avioanele încep să aibă viteze amețitoare, iar bombardamentele devin distrugătoare. Dintre români, primii care au construit aparate zburătoare și le-au pilotat au fost Aurel Vlaicu și Traian Vuia.

De luni până vineri la Școala Anastasia Popescu

(de Cristi Lungoci, cl. a V-a „Prințul Radu”)

Programul nostru școlar începe luni, de la ora 8:00 și se termină în fiecare zi la ora 17, excluzând ziua de vineri, când se încheie la ora 14:00. În acest interval de timp nu sunt incluse activitățile opționale.

Noi studiem trei limbi străine: franceza, engleza și germana.

Studiem **limba franceză** luni, marți, miercuri (suplimentar) și joi. Mademoiselle Cristina este profesoara noastră de franceză. Învățăm multe cântece și piese dramatice în limba franceză cu ea. Mie îmi place foarte mult. Ea este, de asemenea, profesoara noastră de muzică și ne este și dirigintă.

Limba engleză o avem de luni până joi. Teacher Mianda ne atrage în cunoașterea misterelor gramaticii acestei limbi. Dialogul în engleză este deja o obișnuință pentru noi.

Frau Emanuela este cea care ne predă **limba germană**. Lecțiile cu ea sunt plăcute, dar limba germană este complicată...

Avem orele de **sport** luni, miercuri și joi. Domnul profesor ne-a învățat să jucăm volei, dar ne-a mai învățat și alte lucruri (alergarea de viteză, de rezistență, săritura în lungime, aruncarea mingii de oină etc.).

Învățăm **limba română** în fiecare zi a săptămânii. În total avem 9 ore pe săptămână. Ne place mult gramatica dar și literatura. Pe doamna profesoară de limba română o cheamă Mona Șerbănescu și este chiar directoarea școlii.

Mulți copii s-ar speria de **matematică**. Nouă însă, având-o pe doamna Corpaci Daniela drept profesoară, ne place foarte mult. Misterele matematicii sunt ușor și frumos dezlegate cu ajutorul acestei minunate doamne.

Geografia, istoria, biologia sunt obiecte cu o singură oră pe săptămână. Fiecare profesoară ne introduce în lumea plină de curiozități și adevăruri a acestei planete. Simțim că totul se leagă și că lumea din jur capătă contur.

Pictura și religia întregesc și împlinesc tabloul diversificat al programului nostru școlar...

...Avem în derulare o mulțime de activități și de proiecte (Mobidecouverte, Dezvoltare durabilă, renovarea școlii, "școala lui Andrei" etc).

Pe lângă orele obișnuite, avem și cursuri **opționale**: dans sportiv și modern, aikido, mindlab (jocul minții) și pian. Eu merg la trei dintre ele: pian, dans sportiv și modern și mindlab.

La aceste ore simt că mă relaxez și iau parte la frumusețea acestei lumi.

Deși pare un program aglomerat, deși uneori ne simțim oboșiți, noi suntem fericiți aici.

Trebuie însă să vă spun că unele dintre cele mai minunate momente din timpul școlii sunt pauzele. Ieșim în curtea școlii și ne jucăm, facem diferite sporturi (basket, volei, tenis). Simțim că suntem o echipă și joaca este o mare bucurie pentru noi.

Dacă v-am facut curiosi vă invităm să ne deveniți colegi în viitorul an școlar.

Viața fără sfârșit (de Petra Vasilache, cl. a II-a, "Domnița Ancuța")

Mai întâi te naști și ești bebeluș. Mama te hrănește.

Apoi crești și înveți să mergi, să mănânci și să te joci. Mergi la creșă și apoi la grădiniță.

Urmează pasul când crești și trebuie să înveți. Atunci mergi la școală.

După aceea, trebuie să îți faci o slujbă ca să câștigi bani și să te întreții.

Apoi faci copii. Tu îmbătrânești iar ei îți calcă pe urme.

Bună. Sunt Petra Tina. Vreau să vă spun că nu contează că sunteți bătrâni sau tineri, voi trebuie să vă simțiți bine.

Din afara granițelor - Walt Disney Land (de Elena Negoiu, cl. a V-a "Prințul Radu")

Vara trecută am fost în New York, la tata, împreună cu verișorul meu, Răzvan și mătușa mea, Angi. Cum nu puteam părăsi America fără să vizităm Walt Disney World din Florida, într-una din zile am sărit în mașină și am zbughit-o. Am parcurs un drum lung până la destinație, dar a meritat.

În prima zi ne-am cazat, am făcut câteva cumpărături și ne-am plimbat. Peisajul era minunat, dar aventura încă nu începuse.

Abia în următoarea zi am pornit să explorăm Walt Disney World, care este împărțit în mai multe parcuri de distracție: primul parc pe care l-am vizitat a fost **Magic Kingdom**. Clădirea care ne-a întâmpinat a fost celebrul castel Disney, ce apare la începutul filmelor Disney. Castelul era ca o poartă a lumii în care urma să intrăm.

Acea zi a fost una călduroasă, dar cum să te mai gândești la vreme în așa un loc...Și așa a început distracția. Ne-am urcat într-o casă din copac, ne-am dat în diferite carusele, am fost într-o excursie într-o peșteră unde am regăsit secvențe din filmul "Pirații din Caraibe". Am fost în Arizona cu trenul, care din când în când sărea de pe șine - serpentinele erau periculoase iar mie mi-a sărit capacul de la obiectiv. Am fost cu vaporul pe apă, apoi cu pluta și am intrat într-o peșteră unde se auzeau sunete ciudate. Unul dintre locurile amuzante dar și înfricoșătoare a fost casa bătuită. Tata îmi spunea: "Uite câți oameni sunt la coadă și câți ies la sfârșit...". Haios a fost când, într-o oglindă, ne vedeam chipurile verzi, ridate și pline de bube. Seara, am fost la spectacolul de lumini al castelului.

Într-una din zilele următoare am mers la **Animal Kingdom**.

Am văzut o mulțime de animale, de la insecte până la maimuțe, tigri, iguane și chiar lilieci. În centru era un copac pe care erau sculptate animale. Era o minunată operă de artă. Am fost și într-un tunel, ca în safari. La un moment dat, mai era puțin și se răsturna camioneta. După prânz am fost la un tur cu mașina timpului. Ne-am dus în trecut. Era întuneric și mergeam într-o căruță care se zguduia și sărea de pe șine. Nu puteam vedea nimic, doar câte un dinozaur înfricoșător luminat din când în când.

Am vizitat de asemenea **Epcot** și **Hollywood Studios**, dar despre asta în numărul viitor

Test de cultură generală și nu numai...

(conceput de Oana Mârzan, cl. a VI-a "Prințul Constantin")

Răspunsurile la testul de mai jos le veți găsi în numărul următor al revistei. Până atunci, vă invităm să ne trimiteți răspunsurile voastre pe adresa redacției. Rezolvările corecte vor fi premiate!

1. Care este capitala Finlandei?
2. În ce an a avut loc Marea Schismă a Bisericii Creștine?
3. Ce este metafora?
4. Cum se numește osul care leagă coastele și închide cutia toracică?
5. Care este capitala Islandei?
6. Conjugăți verbul "a fi" la timpul prezent, în limba franceză.
7. Ce este verbul copulativ?
8. Enumerați 5 subsantive nenumărabile din limba engleză (care au aceeași formă la singular și la plural).
9. În ce an a avut loc retragerea aureliană?
10. Ce organ al păsărilor este supranumit stomacul măcinător?
11. Conjugăți verbul "a avea" la timpul prezent, în limba germană.
12. Este primăvară. În grădină am un morcov și doi cărbuni. Cum au ajuns acolo?

Etimologia numelor de cartiere din București

Rubrică propusă de Smaranda Țurlete, cl. a V-a, "Prințul Radu".

În numărul acesta vă vom dezvălui etimologia numelor următoarelor cinci cartiere: Balta Albă, Băneasa, Berceni, Colentina și Cotroceni.

Balta Albă - Dacă am înțeles eu bine, aici se afla o groapă de var unde, în vremea lui Caragea, se topeau cadavrele ciurmașilor. Când ploua, locul devenea o baltă. Albă.
Băneasa - Nevasta banului. În cazul de față, ea era nevasta banului Dimitrie Ghica.

Berceni - Francisc Rákóczi al II-lea pleacă în vizită la turci cu o ceată de husari conduși de groful Miklós Berceşényi. Legenda spune că undeva, la sud de București, husarii Berceni au luat o pauză în drumul lor.

Colentina - Probabil e doar o legendă (asemănătoare cu legenda numelui Bucureștilor). Astfel, Colentina vine de la "coala-n-tină" - cu referire la locul bălțit unde Matei Basarab i-ar fi urmat pe turci într-o bătălie. O vreme s-a numit și "Olintina".

Cotroceni - Numele îi vine de la "a cotroci", "cei care cotrocesc". Un vechi regionalism care înseamnă "a cotrobăi", "a scotoci", "a scormoni".

Mai multe dezvăluiri în numărul viitor.

De vorbă cu... dra Crina Comănescu, profesoara de artă dramatică de la Școala Anastasia Popescu
(Interviu realizat de Mihnea Bălănescu, cl. a VI-a "Prințul Constantin")

Mihnea: - Ce v-a determinat să urmați Facultatea de Teatru?

Crina Comănescu: - Am crescut în teatru alături de părinții mei, a fost prima mea dragoste și încă de mică am construit acasă propriul miniteatru de păpuși. Inspirată fiind de păpușile Muppets, primii actori au fost confecționați din niște mingiuțe de blană sintetică. Și pentru că mi-a plăcut foarte mult să citeșc și să pun în practică ceea ce citeam, aveam tot timpul o poveste frumoasă de prezentat.

Mihnea: - De ce ați ales să profesați la școala noastră?

Crina Comănescu: - Mi-am dorit foarte mult să lucrez cu copiii și, din fericire, Fundația Preasfânta Fecioară Maria a fost prima poartă la care am bătut. Am intrat și, iată, nu am mai plecat de 13 ani.

Mihnea: - Până acum ce ați realizat aici și ce vă mai doriți să realizați?

Crina Comănescu: - Până acum am pus în scenă o mulțime de piese sau adaptări pentru copii, care au avut mare succes: „Capra cu trei iezi”, „Cartea Junglei”, „Scufița roșie” cu păpuși, „Lecția de zbor” (un spectacol pe versuri de Nichita Stănescu), „Iosif și frații săi” (proiect în colaborare cu Școala pentru Deficienți de Auz nr. 2), „Colombina se mărită” (piesă într-un act a cărei autoare sunt). Desigur, visez la alte piese amuzante, cu și despre copii. Acum, de pildă, pregătim „Visul unei nopți de vară” (la clasele aV-a și aVI-a), „Colombina se mărită” (la clasa aIV-a), „Păhărelul de nectar” - un spectacol cu păpuși confecționate din carton (la clasa a II-a). Vă așteptăm să le aplaudați!

Erată pentru numărul 4 al revistei

- Pagina 4, art. "Din afara granițelor": se repetă propoziția : „Într-o zi am mers cu o bărcuță... se legăna foarte tare."
- Pagina 7, art. "Păcăleală de 1 aprilie", apare numele „Smara, în loc de „Smără”.

Sponsori: Școala Anastasia Popescu - prin bunăvoința doamnei director prof. Mona Șerbănescu

Echipe de Redactori condusă de prof. Ioana Pașparugă:

Elevii clasei a V-a "Prințul Radu", a VI-a "Prințul Constantin" și a II-a "Domnița Ancuța":

Mircea (Redactor)

Cl. aV-a

Ioana (Editor)

Cl. aV-a

Andra (Redactor)

Cl. aV-a

Matei și Radu (Redactori)

Cl. aV-a

Gabi (Redactor)

Cl. aV-a

Elena (Redactor)

Realizatoarea siglei revistei noastre Cl. aV-a

Eleni (Redactor)

Cl. a III-a

Silvia Big
(Redactor)
(Cl. a VII-a)

Carla (Secretar de redacție)

Cl. aV-a

Maria
(Redactor)

Cl. aV-a

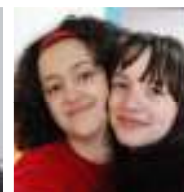
Smaranda
(Redactor)

Cl. aV-a

Mihnea (Redactor)

Cl. aVI-a

Oana și Andreea
(Redactori)

Cl. aVI-a

Petra (Redactor)

Cl. aIII-a

Adresa redacției: Str. Popa Nan, nr. 47B - Școala "Anastasia Popescu"

Vă invităm să ne vizitați și pe site-ul: www.arc-en-ciel.ro